

BELEIDSPLAN FOKKERIJ

Nederlands Shetland Pony Stamboek

Inhoudsopgave

- I. Inleiding
- II. Uitgangspunten
- III. Fokdoel
 - Raskenmerken
 - Gebruik
 - Vitaliteit en gezondheid
- IV. Selectie-instrumenten
- V. Fokprogramma
 - Informatie
 - Gezondheidskenmerken
 - Selectie
 - Nakomelingenonderzoek
 - Evaluatie
- VI. Huidige kwaliteitsstandaard
 - Minimaal
 - Kleine maat
 - Middenmaat en grote maat
 - Zwart
 - Vossenfokkerij
 - Overige kleuren
 - Sportpony
- VII. Strategie om doelen te bereiken

I. Inleiding uitwerking beleidsplan fokkerij (ontwikkelingen in ras, type en beweging)

Het beleidsplan beoogt voor het Nederlands Shetland Pony Stamboek en haar leden de ontwikkelingen in de fokkerij in de diverse maten in kaart te brengen en de richting van die fokkerij te blijven bepalen. Daarmee is het beleidsplan een hulpmiddel om de fokkerij van Shetlandpony's te bevorderen. De statuten en reglementen bepalen de kaders waarbinnen dit dient te gebeuren. Het beleidsplan nodigt uit tot analyseren, evalueren en het formuleren van heldere doelen. Voor de fokkerij van Shetlandpony's kan op deze wijze worden bewerkstelligd dat fokproducten worden afgeleverd die zowel in de fokkerij als in de sport hun weg weten te vinden. En dat op een hoog niveau.

Fokkerij en selectie zijn een samenspel tussen het stamboek en de fokkers. Het NSPS geeft enerzijds door middel van het fokprogramma (keuringen, predikaten, stamboekopnames en sport) richting aan met welke ouderdieren gefokt wordt. Anderzijds worden door de fokkers de combinaties gemaakt en bepalen zij daarmee de kwaliteit van de voor de keuringen en sportwedstrijden aangeboden fokmateriaal. Het NSPS draagt er zorg voor dat de fokkers beschikken over de juiste fokkerij-informatie met als doel:

het fokken van een functioneel en harmonisch gebouwde pony in het bezit van de raskenmerken van de Shetland Pony, die gezond en vitaal is en aanleg heeft om op het gebied van exterieur, fokkerij en/of in de sport te presteren.

Met dit beleidsplan wordt een begin gemaakt om meer verbinding te maken tussen het NSPS en de fokkers. Er wordt op deze manier meer 'handen en voeten' gegeven aan de richting van onze fokkerij waardoor er invulling wordt gegeven aan de wens die bij veel fokkers leeft.

II. Uitgangspunten

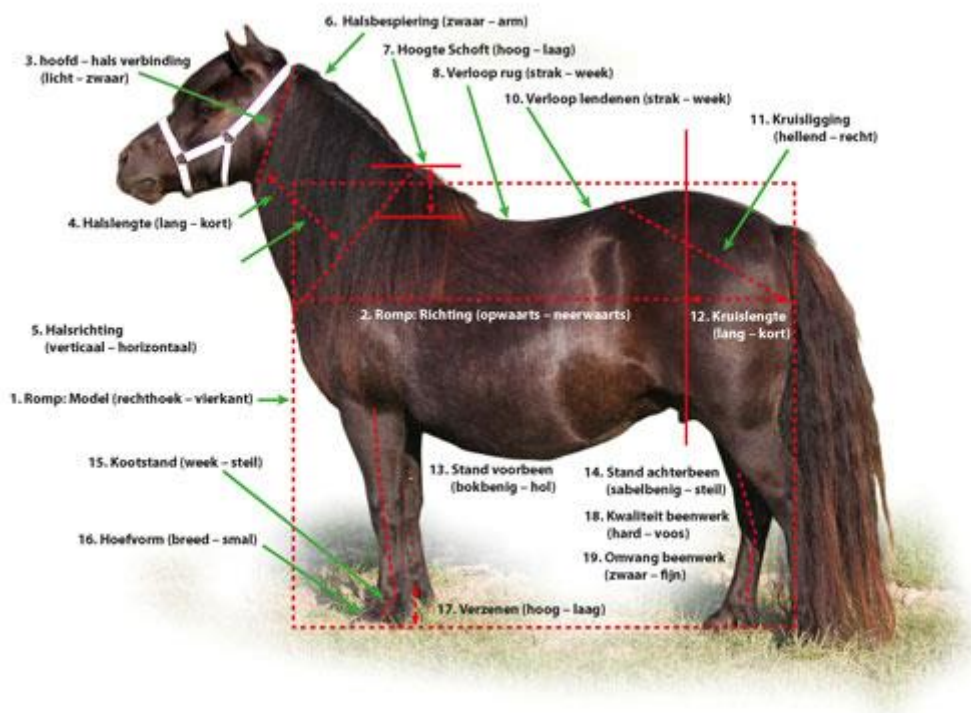
Een beleidsplan fokkerij dient een levend document te zijn en om die reden breed gedragen te worden door leden en fokkers. Dit beleidsplan fokkerij geeft (1) een beschrijving van de wijze waarop veulens, merries en hengsten worden geregistreerd, (2) een beschrijving van de wijze waarop merrie- en hengstenselectie plaatsvindt, (3) formuleert fokdoelen binnen de rasbeschrijvingen die het NSPS hanteert en (4) van daaruit aandachtspunten per maat en/of kleur geeft.

Om het beleidsplan fokkerij het gewenste richtinggevend en ondersteunende karakter te laten behouden is het noodzakelijk de ontwikkelingen in de fokkerij regelmatig in kaart te brengen, te analyseren en te bespreken.

Als dat nodig is dient deze evaluatie tot bijstelling van het beleidsplan fokkerij te leiden. Het hoofdbestuur is verantwoordelijk voor het tijdig evalueren en bijstellen van het beleidsplan, waarbij zij zich laat adviseren door de foktechnische commissie, de stamboek veterinar(s), de stamboekinspecteurs en de leden van het jurycorps. Leden/fokkers krijgen de gelegenheid hun inbreng te doen op de diverse fokkersavonden die worden georganiseerd.

III. Fokdoel

Een functioneel en harmonisch gebouwde pony in het bezit van de **raskenmerken** van de Shetland Pony, die gezond en vitaal is en aanleg heeft om op het gebied van exterieur, fokkerij en/of in de sport te presteren.

Raskenmerken:

Type: een typische Shetlandpony is een harmonieus en evenredig gebouwde pony, met goede verhoudingen tussen de romp en de benen. De verhouding tussen het lichaam en de benen is bij een volwassen pony ongeveer 50-50.

De pony staat in een rechthoeksmodel, waar bij de verhouding van voor-, midden- en achterhand, 1:1:1 is.

Beharing: de Shetlandpony heeft een dikke pak manen en een volle lange staart. Gedurende de wintermaanden heeft de Shetlandpony een dikke ruwe wintervacht. Shetlandpony's kunnen alle kleuren hebben behalve de appaloosa-aftekening. De diversiteit in kleuren moet behouden blijven en gestimuleerd worden.

Voorhand: onder voorhand wordt verstaan het hoofd, de hals en de schoft van een pony. Het hoofd mag niet te groot zijn, het moet de wereld inkijken met een mooi groot sprekend oog, met mooie kleine oortjes erop en voldoende grote neusgaten. De hals moet voldoende lengte bezitten en niet te diep uit de borst komen. De schoft moet voldoende ontwikkeld zijn en de schouder moet niet te stijl zijn (in een hoek met de horizontale lijn tussen de 45 en 50 graden, dus schuin geplaatst en goed aangesloten). Voor driejarige en oudere pony's is het tevens belangrijk dat de schoft hoger is dan het kruis.

Middenhand: de middenhand is het stuk tussen de voor,- en achterhand. Dit moet passen in het geheel. Daarbij hoort lengte, diepte en breedte. De ribben dienen wat schuiner naar achter geplaatst te zijn.

De rug is sterk en bespied (niet strak en niet week). De rug heeft een vloeiende aansluiting naar schoft en lendenen. De lengte van de rug is in verhouding met de lengte van voor- en achterhand.

De lendenen zijn sterk (niet gedreven of gezonken), breed en bespied, met een vloeiende overgang naar het kruis.

Achterhand: de achterhand moet voldoende lang en iets hellend zijn. De dijen moeten voldoende lang en bespied zijn. Eigenlijk moet het hele lichaam van de Shetlandpony goed bespied zijn. Het kruis (gemeten tussen de verticale lijnen van heup- en zitbeenknobbel) mag niet te kort zijn en moet mooi uitlopen op de staart.

Beenwerk: het beenwerk moet evenredig aan het lichaam voldoende lengte en forsheid bezitten. De gewrichten, evenals de hoeven, moeten goed ontwikkeld zijn.

De voorbenen zijn van de voorkant gezien loodrecht geplaatst met een hoefbreedte tussenruimte. Van opzij gezien, tot en met de kogels is het voorbeen loodrecht gesteld. De onderarm en de pijp zijn lang. De kogels zijn van opzij gezien ovaal en droog. Het achterbeen is van achteren gezien recht gesteld (parallel). Van opzij gezien is de hoek in het spronggewricht tussen de 145 en 150 graden. De schenkel is goed bespied. Het spronggewricht is droog, hard en goed ontwikkeld. De kogels zijn van opzij gezien ovaal en droog. De koten zijn lang en verend. De voorkoot heeft een hoek met de bodem van 45 tot 50 graden. De achterkoot maakt een hoek met de bodem van 50 tot 55 graden.

Beweging: de bewegingen van de Shetlandpony moeten correct, ruim, vlot en krachtig zijn.

De stap is ruim en in een zuivere 4-tact. De benen zijn in stap van voor en achter gezien recht gesteld. Het achterbeen vertoont buiging in het spronggewricht en wordt krachtig en ruim onder lichaam geplaatst. Het achterbeen verdrijft het voorbeen, wat ruim wordt weggezet met veel schoudevrijheid.

De draf is een zuivere 2-tact. Het achterbeen wordt krachtig en ruim onder het lichaam geplaatst en toont daarbij veel buiging in het spronggewricht. Het voorbeen vertoont knieactie en wordt ruim naar voren geplaatst. De draf wordt gekenmerkt door souplesse. Van voor en achter gezien moeten de benen recht gesteld zijn.

Gebruik

Het gebruiksdoel van de Shetlandpony varieert van recreatief gebruik tot deelname aan de competitiesport. De disciplines waarin de Shetlandpony wordt uitgebracht zijn: dressuur onder het zadel, aan de lange teugel, mensport en samengestelde wedstrijd sport.

De doelstelling is om de aanleg voor sport in al z'n aspecten te verbeteren. Dit betekent niet dat aanleg voor alle disciplines in dezelfde mate bij alle pony's aanwezig dient te zijn. Binnen het fokdoel is ruimte voor specialisatie, zonder dat dit leidt tot een typenfokkerij. De fokdoelbeschrijving ten aanzien van exterieur en beweging zijn universeel voor alle gebruiksdisciplines.

Vitaliteit en gezondheid

In de fokkerij van de Shetlandpony worden hoge eisen gesteld aan de volgende kenmerken die gezamenlijk bepalend zijn voor de vitaliteit en gezondheid: geen erfelijke afwijkingen, vruchtbaarheid (hengsten en merries) en vitaliteit (duurzaam en gezond).

IV. Selectie-instrumenten

De statuten en reglementen geven een reeks van selectie-instrumenten die het maken van fokkerijkeuzes ondersteunen, te weten: registratie, merrieselectie en hengstenselectie. De bepalingen omtrent deze selectie-instrumenten zijn duidelijk omschreven in voornoemde statuten en reglementen en worden zo mogelijk in dit beleidsplan verder uitgediept.

V. Fokprogramma

Het fokprogramma beschrijft de strategie om het geformuleerde fokdoel te realiseren. Een fokprogramma bestaat uit de volgende onderdelen:

1. beschrijving van de informatie waarop de selectie is gebaseerd;
2. systemen voor selectie;
3. evaluatie van de selectierespons.

De doelstelling van een fokprogramma is om niet alleen voor de korte-, maar ook voor de lange termijn vooruitgang te boeken. Het is daarom van belang dat met het te voeren fokbeleid voldoende genetische variatie in de populatie behouden blijft.

Informatie

Om te kunnen selecteren voor de in het fokdoel aangegeven kenmerken moet vastgesteld worden op basis van welke gegevens de selectie plaatsvindt. Eisen die gesteld worden aan selectiecriteria zijn de volgende:

1. De kenmerken zijn de fokdoelkenmerken zelf of dienen hier sterk mee te zijn gecorreleerd.
2. De kenmerken moeten nauwkeurig gemeten of beoordeeld kunnen worden.
3. De kenmerken moeten in een voldoende mate van erfelijk bepaald zijn.

Exterieur

De beoordeling van het exterieur speelt bij de fokkerij van Shetlandpony's een grote rol. Het exterieur wordt beoordeeld in alle leeftijdscategorieën, van veulens tot oudere pony's tot en met twaalf jaar. Exterieurbeoordeling is de basis van de stamboekopname van merries, is bepalend voor de primering en toekenning van registers en predikaten en is een belangrijk onderdeel van de hengstenselectie. Het beoordelen van - en het selecteren voor exterieur staat ten dienste van de volgende onderdelen in het fokdoel:

1. **Raskenmerken:** de beoordeling van de raskenmerken van een pony vindt plaats bij de exterieurkeuring. De regelgeving met betrekking tot exterieurkeuringen zijn weergegeven in het keuringsreglement.
2. **Sportaanleg:** exterieurkenmerken geven informatie over de sportaanleg van een pony. De basisgangen, beoordeeld bij de exterieurkeuring, zijn van belang voor een sportpony. De ABOP-test: pony's worden in een proef beoordeeld, waarin gekozen kan worden tussen rijproef of menproef. De pony's worden beoordeeld op de basisgangen (stap, draf, galop) en geschiktheid als rij- of menpony.
3. **Duurzaamheid:** verschillende exterieurkenmerken (bouw en beenwerk) geven informatie over de duurzaamheid van een pony.

Gezondheidskenmerken

Het verzamelen van en selecteren voor gezondheidskenmerken is volop in ontwikkeling. In de komende jaren zullen gezondheidskenmerken een grotere rol gaan spelen in het fokkerijbeleid. Globaal zijn de gezondheidskenmerken te verdelen in:

- vitaliteit (duurzaamheid en laatrijtheid)
- vruchtbaarheid (hengsten en merries)
- ziekeresistentie
- erfelijke afwijkingen
- hoefbevangenheid

Kenmerken die nu in de selectie worden meegenomen zijn spermakwaliteit en staart- en maneneceem.

Selectie

De essentie van selectie is om die ouderdieren aan te wijzen die de volgende generatie veulens moeten voortbrengen. Er moet hierbij onderscheid gemaakt worden tussen hengsten en merries. Feitelijk vindt alleen bij de hengsten selectie plaats. Alleen van hengsten met een licentie kunnen de nakomelingen in het stamboekregister geregistreerd worden. Bij de merries vindt indirecte selectie plaats via een premie- en predikatenstelsel,

waarbij het uitgangspunt is dat de betere merries frequenter voor de fokkerij worden ingezet.

1. Hengsteselectie

De hengsteselectie bestaat uit twee fases. In de eerste fase worden hengsten goedgekeurd op basis van de eigen prestatie (exterieur, veterinair en afstamming) tijdens de hengstenkeuring. In de tweede fase worden de stamboekhengsten met licentie beoordeeld op hun nakomelingen. Hierover is een en ander vastgelegd in het keuringsreglement.

2. Merrieselectie

Bij de merries vindt selectie plaats bij de stamboekopname: exterieur en veterinair dient de merrie aan de standaard te voldoen. Deze standaard is verwoord in het stamboekreglement. Van alle merries in het stamboekregister ingeschreven merries worden de nakomelingen eveneens in het stamboekregister ingeschreven, ongeacht de kwaliteit van de merrie (mits het veulen afstamt van een door het NSPS goedgekeurde hengst). Indirect wordt er wel geselecteerd in het merriemateriaal. Door een stelsel van predikaten en premies worden merries naar kwaliteit onderscheiden. De predikaten zijn gebaseerd op de kwaliteit van de merrie of de kwaliteit van de nakomelingen. De verschillende soorten te behalen predikaten zijn opgenomen in het keuringsreglement.

Nakomelingenonderzoek

Hoewel het goedkeuren van (jonge) hengsten geschied op basis van de op dat moment beste informatie (pedigree en eigen prestatie), biedt dit geen garantie dat deze hengsten ook daadwerkelijk positief vererven. Om een goed beeld te krijgen over de werkelijke genetische aanleg van een hengst, moet een voldoende aantal nakomelingen beoordeeld worden. De gegevens die voortkomen uit het nakomelingenonderzoek bieden waardevolle informatie bij de hengstenkeuze. Het nakomelingenonderzoek is vastgelegd in het keuringsreglement.

Een tweede element is de exterieurbeoordeling van de nakomelingen op basis van lineaire score bij de stamboekopname van drie jaar en oudere dieren. Het verwerken van deze gegevens in een zogenaamd 'kerstbomenboek' levert veel informatie op over de vererving van de diverse kenmerken van een hengst.

Evaluatie

Om te beoordelen of het gevoerde beleid tot het beoogde resultaat heeft geleid, moet het fokkerijbeleid minimaal eens in de drie tot vijf jaar geëvalueerd worden. In het geval dat de doelstellingen niet worden gehaald dient het fokkerij/selectiebeleid te worden gewijzigd. Hiermee is het fokkerijbeleid een cyclisch proces.

VI. Huidige kwaliteitsstandaard

In het algemeen geldt dat er meer dan voldoende aandacht moet zijn voor:

- de ontwikkeling van pony's dient afgemeten te worden aan hun leeftijd;
- een ruim voldoende schoftontwikkeling;
- de croupe zal van ruim voldoende lengte, goed gevormd en gespierd moeten zijn;
- een correct gesteld en goed ontwikkeld fundament;
- de souplesse en kracht in de stap;
- het voorbeen moet in beweging niet te stekerig worden/zijn;
- de juiste conditie van de pony.

Minimaat

Huidige kwaliteitsstandaard

Gemiddeld laat de minimaat voldoende ontwikkelde pony's zien van een ruim voldoende type met voldoende bewegingen. De laatste jaren heeft de kleurfokkerij in deze maat een enorme toevlucht genomen, waardoor er enorme diversiteit in kleurschakeringen te noteren is. Vrijwel alle kleuren zijn dan ook terug te vinden in de huidige populatie. Op dit moment is de fokkerij van pony's in de minimaat eigenlijk in twee groepen te verdelen: de kleur en geringe stokmaat en twee, de fokkerij van kwaliteitsvolle Shetlandpony's. Uit de resultaten van de lineaire scores van de afgelopen zeven jaar (periode 2011-2018) is naar voren gekomen dat de beweging in kwaliteit in deze specifieke maat achteruit is gegaan.

Sterke punten in de minifokkerij:

- grote diversiteit in kleur;
- variatie in schofthoogte.

Aandachtspunten in de minifokkerij:

- gebruik van kwaliteitsvolle en meerdere generaties mini gefokte pony's;
- verbeteren van de kwaliteit, met name aandacht nodig voor:
 - goede verhoudingen en sterke verbindingen;
 - een meer dan voldoende lang voorbeen;
 - de ontwikkeling van pony's dient afgemeten te worden aan hun leeftijd;
 - voldoende grote voeten;
 - op correctheid in de bewegingen en op stand dient streng geselecteerd te worden;
 - ruimte en souplesse in stap en draf.

Kleine maat

Huidige kwaliteitsstandaard

De kleine maat laat voldoende ontwikkelde pony's te zien van een ruim voldoende type met voldoende bewegingen. Met de juiste onderbouwing en selectie zijn voor de kleine maat niet al teveel problemen te verwachten in de nabije toekomst. Mede door het gebruik van bloedlijnen uit de minimaat, middenmaat en uiteraard de kleine maat zelf is er een ruime keuze in bloedlijnen, kleur en diversiteit in type.

Sterke punten in de kleine maat:

- grote vrijheid qua bloedlijnen.

Aandachtspunten kleine maat:

- duidelijkheid in selectie (doel);
- bruikbaarheid populatie.

Middenmaat en grote maat

Zwart

De kwaliteit van deze groep pony's is vooral in de grote maat van hoog niveau. Ze vertonen veel rasuitstraling en hebben een goed model. De kwaliteit in de breedte is de afgelopen jaren wel afgenomen en zeker in de middenmaat. Wat vooral opvalt, is dat er weinig variëteit is in type. De pony's hebben over het algemeen mooie hoofdjes, veel front en veel behang. De achterhand is over het algemeen te weinig ontwikkeld, met een te korte croupe. Ook de ontwikkeling van de benen, gewrichten en voeten is vaak te fijn voor dit formaat pony. De pony's ogen dan wat hoogbenig.

De beweging van de pony's is over het algemeen correct en voldoende ruim maar zou regelmatig met meer stuwing en souplesse mogen worden getoond. Uit de resultaten van de lineaire score van de afgelopen jaren (periode 2011-2018) is naar voren gekomen dat in deze groep van de populatie de draf beter is dan de stap.

Aanbevelingen:

Voor de *middenmaat en grote maat* kunnen vanuit de geformuleerde doelstellingen de navolgende aanbevelingen worden gedaan:

- een evenredig rechthoeksmodel;
- een mooie schuine schouderligging en ruim voldoende schoftontwikkeling, opwaartse bouw;
- de croupe zal van voldoende lengte moeten zijn;
- meer ontwikkeling van benen, gewrichten en voeten;
- ruimte en souplesse in stap en draf.

Voorts is in deze groep behoefte aan andere/nieuwe bloedlijnen, zodat de stijging van het inteeltpercentage beperkt blijft. Fokkers moeten gestimuleerd worden (geduld hebben en durven gebruiken) om andere bloedlijnen in te zetten.

Vossenfokkerij

De kwantiteit van de vossen verschilt per maat. De grote maat bestaat uit een zeer kleine populatie. Het aanbod van jonge hengsten is minimaal. Bloedspreiding is voldoende aanwezig, mede doordat menig fokker genegen is gebruik te maken van hengsten met een andere kleur (vooral zwart). In de middenmaat is de populatie iets groter. Het aanbod van jonge hengsten gaat veelal terug op enkele vaderdieren. Zowel in de grote als middenmaat zijn een aantal dekhengsten beschikbaar voor de fokkerij die (bijna) volledig zwart gefokt zijn. Het is wenselijk meer vos gefokt bloed in de hengstenpopulatie te krijgen, mede door de vraag naar vossen met witte staart en manen. Bloedspreiding is in de merrielijnen nog voldoende aanwezig.

In type zijn twee soorten vospony's te onderscheiden. Een deel van de pony's is wat luxer van type met sprekende kleine hoofdjes en ruim voldoende ras-uitstraling. De schoftontwikkeling is over het algemeen goed met ruim voldoende lengte in de achterhand. Het beenwerk is voldoende van bot met voldoende ontwikkeling van de gewrichten. De grootte van de hoeven verdient aandacht, deze zijn klein en smal. In stap hebben deze pony's over het algemeen ruim voldoende souplesse en een goede ruimte. In draf is er voldoende oprichting met ruim voldoende tot goed gebruik van het achterbeen.

In de midden en grote maat is een deel van de pony's wat degelijker, missen wat adel maar zijn goed in de verhoudingen. Bij deze pony's zien we over het algemeen een wat groter hoofd en voldoende uitstraling. Deze groep kenmerkt zich door goed ontwikkelde benen met goede gewrichten en beduidend bredere hoeven dan de wat luxere groep. De bewegingen mogen krachtiger met meer souplesse en meer oprichting.

Het aantal fokkers dat de mogelijkheid heeft een jonge hengst in te zetten voor de eigen fokkerij is beperkt. De meeste fokstallen van vossen fokken op beperkte schaal. Hierdoor krijgen jonge hengsten in de midden- en grote maat beperkte kansen in de fokkerij. Dit stimuleert de opfok van jonge hengsten te weinig, waardoor het aanbod zich beperkt tot enkele fokstallen/bloedlijnen.

Sterke punten in huidige vossenpopulatie:

- Schoftontwikkeling
- Lengte achterhand
- Ruimte en kracht in beweging
- Bloedspreiding (merrielijnen)

Aandachtspunten:

- Behoud van ras-uitstraling
- Voldoende diepte en massa
- Omvang beenwerk, gewrichten en voeten
- Maatvoering

Aanbevelingen voor de hengstenopfok:

- Voldoende spreiding in de bloedlijnen
- Aandacht voor behoud van raskenmerken

- Behoud van behang
- Voldoende massa
- Voldoende diepte
- Aandacht voor omvang van beenwerk, gewrichten en voeten
- Aandacht voor maatvoering van (voor-)ouders
- Aandacht voor vossen met witte staart en manen

Overige kleuren

Ten aanzien van de kleuren van de hengstenstapel in de midden en grote maat buiten zwart, vos, een enkele bruine, hebben we een aantal kleurschakeringen: zwartbonte hengsten, enkele roans maar geen schimmel en zijn de vosbonten schaars. Dit zijn aandachtspunten.

Sportpony

Een rij- en of menpony moet aan verschillende eisen voldoen: een werkwillig en betrouwbaar karakter en een soepel, voor de sport geschikt lichaam met een goede maat. De kleur is van ondergeschikt belang. De meeste vraag naar pony's voor de sport zijn pony's in de grote maat.

De gewenste exterieureigenschappen kunnen grofweg als volgt worden weergegeven: Het hoofd moet van voldoende grootte zijn en goede brede ontwikkelde kaken hebben om het bit te kunnen dragen. De hals moet van voldoende lengte zijn om te kunnen buigen en verlengen en aan de bovenzijde voldoende bespied zijn. Een te zware onderhals is niet gewenst.

De nek moet in natuurlijke stand als hoogste punt worden gedragen en in vrije stap moet de hals in een voorwaartse neerwaarts dalende richting kunnen worden gebracht. De borst moet voldoende breed zijn en de rug niet week en niet te lang. Een goed en ruim ontwikkelde, goed te voelen schoft is van eminent belang. Een te zware croupe en kruisvorm en een te brede en platte rug zijn ongewenst.

Een voldoende ontwikkelde bovenarm van het voorbeen met correcte stand en een correct gehoekt achterbeen is zeer belangrijk. Veel shetlandpony's hebben een verhouding schoft - borstbeen en borstbeen - bodem van 60-40. Meer geschikt zijn pony's met een verhouding 50-50.

De lijn getrokken door een voldoende schuin liggende schouder moet evenwijdig lopen aan de lijn getrokken door het kootbeen, kroonbeen en hoefbeen.

De pony moet licht opwaarts gebouwd zijn: de lijn getrokken door het midden van de romp moet van achteren naar voren iets oplopen.

Bij de beweging moet het voorbeen voldoende naar voren worden gebracht wat mogelijk kan worden gemaakt door een voldoende lang voorbeen en schuine schouder. Het achterbeen moet voldoende onder lichaam worden gebracht en de achterhoef moet in principe in stap ruim over de afdruk van de voorvoet geplaatst worden.

Bij het aandraven en draven moet er een impuls aanwezig zijn: een energieke stuwende activiteit opgewekt vanuit de achterhand; men spreekt ook wel over voorwaarts opwaartse beweging. Aanleg en karakter spelen hierbij ook een belangrijke rol.

Bij stelling en lengtebuiging moet hals en rug voldoende gebogen worden, te beoordelen op voltes.

Ook moet de rug voldoende opwaarts gebogen kunnen worden.

Om voldoende souplesse te hebben is bovenstaande van belang maar ook de voldoende lengte in kootbeen en kroonbeen.

Waar liggen de problemen bij de huidige populatie Shetlandpony's waardoor prestaties als sportpony te weinig uit de verf komt?

- Te weinig schoftontwikkeling
- De bouw met verhouding 60/40
- Te hoog kruis
- Onvoldoende gebouwd achterbeen, met name te steile hak
- Te kort kroonbeen/kootbeen
- Te fijn beenwerk
- Niet kunnen overstappen met het achterbeen
- Onvoldoende souplesse in de rug

Waar en hoe kan hier op geselecteerd worden?

Het geven van predicaten (B, A en AA) gerelateerd aan sportprestaties gebeurt al binnen het NSPS. Het stimuleren van afleggen van ABOP proeven is van groot belang.

“Atletisch” aandoende shetlandpony's met nog wel voldoende shetlandponyeigenschappen bij de stamboekopname zouden (in een boek –sportpony- geplaatst kunnen worden of) het predicaat sportpony kunnen krijgen. Na het afleggen van proeven zijn predicaten te behalen en worden deze dieren interessant voor de paardensport in het algemeen.

VII. Strategie om doelen te bereiken

Nu bovenstaande uitgangspunten zijn vastgesteld, is de volgende stap om vast te gaan leggen hoe de geformuleerde doelen kunnen worden bereikt.

Om de geformuleerde doelen te bereiken is het nodig dat:

- De geformuleerde aandachtspunten te gaan vertalen naar de uitvoering tijdens de diverse selectiemomenten.
- Duidelijke richtlijnen voor de juryleden geformuleerd worden (grenzen premiebeeld, aantal zaken positief en negatief meewegen in de beoordeling (bijvoorbeeld: overconditie).
- Op welke manieren worden fokkers gevoed met relevante informatie? En wat is die relevante informatie? Bijvoorbeeld de resultaten van de lineaire scores van de stamboekopnames;
- Is het uitvoerbaar om van iedere pony die op de premiekeuring wordt gepresenteerd aan de eigenaar de jurybevindingen kort uit een te zetten (mondeling of schriftelijk), zodat de eigenaar hiermee waardevolle informatie krijgt verstrekt?
- Hoe hou je de fokkerij aantrekkelijk voor de verschillende doelgroepen (kleine fokker, grote fokker, liefhebber, gebruiker);
- Hoe kunnen we ervoor zorgen dat er niet teveel wordt doorgeschoten naar de een of andere kant, maar dat er over een langere periode een duidelijke lijn wordt uitgezet?
- Monitoring inteelt. Via Mijn NSPS kunnen fokkers/leden het inteeltpercentage bekijken en berekenen wat hen kan helpen in de keuzes. Verhoging van het inteeltpercentage binnen de totale populatie dient voorkomen te worden. De huidige percentages worden jaarlijks berekend. De rol van de fokker is hierin belangrijk;
- Nieuwe aandachtspunten binnen de stamboekfokkerij tijdig te herkennen en daar waar nodig bij te sturen. De bevindingen van de stamboekinspecteurs, de stamboekveterinair en van de leden van het jurycorps kunnen hierbij helpen.